

на дълбочина два сантиметра въ ржката на приятеля си. Може ли следъ това приятельтъ да запази доброто си разположение? Външно той може да се усмихне, да не даде видъ, че си му причинилъ нѣкаква болка, но вътрешното му разположение е накърнено. Вътрешино той се намира въ известно противорѣчие. Въ този смисълъ, губерката, съ която сте причинили болка на вашия приятель, е човѣшкиятъ езикъ, който вие не сте употребили на място. Когато срещнете приятеля си, скрийте вашата губерка въ кожена кесия и не дупчете съ нея. Този денъ не ви тръбва губерка. — Ами съ какво ще шиемъ? — Този денъ можете и да не шиете. Разговаряйте се меко съ приятеля си. Ако правишъ въпросъ за шиене, губерката ще излѣзе на лице, и тогава положението става опасно и за двамата.

„Устнитѣ на мѫдритѣ съѧть знание;

А сърцето на безумнитѣ не е така. (— 7 ст.).

Значи, знанието тръбва да се съе. Де тръбва да се съе? На нивата, т. е. въ живота.

„Жертвата на нечестивитѣ е мерзостъ Господу;

А моленето на правитѣ — благоприятно Нему“. (— 8 ст.).

Казватъ за нѣкого: Този човѣкъ е щедъръ, много дава за Господа. — Този човѣкъ дава за Господа, но следъ като е обралъ десетки хора. Не, съ крадено жертва не се прави. Жертвата се обуславя отъ единъ великъ законъ въ живота. Има смисълъ да жертвувашъ, но само отъ онова, което ти самъ си спечелилъ. Работи, и отъ онова, което си придобилъ съ потъ на челото си, съ работа, можешъ да жертвувашъ. А тъй, да взимашъ чуждо нѣщо и да го принесешъ въ жертва, това е мерзостъ Господу. Да печелишъ на лотария и отъ тѣзи пари да давашъ за Господа, и това още не е истинска жертва.

„Пжтътъ на нечестивия е мерзостъ на Господа;

Но Той обича тогози, който тича следъ Правдата“. (— 9 ст.).

Казвате: Каква полза отъ това, ако се тича следъ Правдата? Да тичашъ следъ Правдата, подразбира да тичашъ следъ Господа. Щомъ тичашъ следъ Господа, и благословението ще дойде. — Кога ще дойде това благословение? За умнитѣ, за благороднитѣ хора отчаяние нѣма и обезсърдчение нѣма. Тѣ имать търпение да чакатъ и казватъ: И за настъ ще дойде Божието благословение. Разумниятъ не опредѣля срокъ за нѣщата. Той знае, че